

der drejer det sig om at skabe rimelige vilkår for ressourcetsvage befolkningsgrupper andre steder i hovedstadsregionen og i det øvrige land, så de ikke nødvendigvis koncentrerer sig i Københavns centrale bydele, som allerede i dag må betragtes som ghettoer for særlig vanskeligt stillede befolkningsgrupper fra hele landet.

Afhjælpning af den særlig store arbejdsløshed i Københavns Kommune er således i første omgang et spørgsmål om uddannelse og omskoling af den store del af arbejdsstyrken, der er uden beskæftigelse. Men hvis den arbejdsstyrke, der derved skulle komme i arbejde, skal fastholdes i kommunen og ikke skal flytte ud og overlade deres dårlige, billige boliger til nye arbejdsløse fra andre kommuner, må der samtidig gøres en større indsats end hidtil for at forbedre levevilkårene i de københavnske boligområder. Arbejdsløsheden i Storkøbenhavn kan derimod næppe i væsentlig grad påvirkes gennem initiativer til udvikling inden for særlige erhvervsområder i storbyen.

Erhvervsudviklingen i København

Erhvervsudviklingen i Storkøbenhavn afspejler tendenser i den generelle samfundsudvikling mod mere serviceprægede virksomheder, hvilket svarer til udviklingen i andre storbyers indre dele i retning af faldende antal arbejdspladser og forskydning af vareproduktion mod administration, service og tjenesteydelser.

Udviklingen inden for erhvervslivet gør det stadig vanskeligere at skelne mellem industri- og servicevirksomhed.

To tredjedele af Danmarks produktion hidrører fra servicesektoren, heraf to tredjedele fra den del, hvis ydelser betales af modtageren resten er pri-

mært offentlige serviceydelser, der betales helt eller næsten helt via skatterne.

Over 70 pct. af den københavnske arbejdsstyrke og af de københavnske arbejdspladser findes inden for servicesektoren og er fordelt nogenlunde lige- ligt mellem den private og den offentlige del.

Arbejdspladsernes antal og art

Med et fortsat fald i antallet af arbejdspladser eller højest et fastholdt antal arbejdspladser er hovedspørgsmålet, om den nødvendige, løbende fornyelse af erhvervsetagearealet fortsat skal rumme samme fordeling på erhvervstyper som hidtil, eller om det bevidst skal tilstræbes at opnå en ændret sammensætning og i så fald, hvordan denne sammensætning bør være, og hvordan den kan opnås.

Da den københavnske arbejdsstyrke rummer en forholdsvis stor andel af personer med ingen eller ringe uddannelse og erhvervs erfaring, bør der naturligt sættes på erhvervs virksomheder, der kan beskæftige en sådan arbejdskraft.

Historisk var beskæftigelse af ufaglærte ensbetydende med behov for etablering af tunge, masseproducerende industrivirksomheder. I dag stiller moderne fremstillingsvirksomheder imidlertid store krav til arbejdskraftens uddannelse. Der kan næppe herske tvivl om, at langt den overvejende del af beskæftigelsesmulighederne for lavt uddannede i dag og fremover findes inden for offentlige og private servicevirksomheder.

Da der ikke kan forventes ekspansion inden for hverken de statslige eller de kommunale servicesektorer i Storkøbenhavn i de kommende år, bør der først og fremmest arbejdes for, at den private servicesektor gennem fornyelsesprocessen får bedre muligheder for at etablere sig i Storkøbenhavn.